

ly hoang

THÁNH CA TIN MỔ NG -CN5MC-A

TIỂU C LỜI CHÚA: TIN MỔ NG: GIOAN 11, 1-45: SỔ SỔ NG LỜI CẢ A TÍN HỔ U

Kinh Chuc Quy Cha, Quy Thay, Quy Soeurs, Quy AnhChi va GiaDinh cuoi tuan BinhAn - KhoeManh. HXLy.

Khi đến nơi, Đức Giê-su thấy anh La-da-rô đã chôn trong mộ được bốn ngày rồi. Bê-ta-ni-a cách Giê-ru-sa-lem không đầy ba cây sồi. Nhìn xuống Do-thái đến chia buồn với hai cô Mác-ta và Ma-ri-a, vì em các cô mới qua đời. Vừa được tin Đức Giê-su đến, cô Mác-ta liền ra đón Ngài. Còn cô Ma-ri-a thì ngồi ở nhà. Cô Mác-ta nói với Đức Giê-su: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết. Nhưng bây giờ con biết: Bất cứ đi đâu Thầy xin cùng Thiên Chúa, Ngài cũng sẽ ban cho Thầy." Đức Giê-su nói: "Em chết sẽ sống lại!" Cô Mác-ta thưa: "Con biết em con sẽ sống lại, khi kẻ chết sống lại trong ngày sau hết."

Đức Giê-su liền phán: "Chính Thầy là sẽ sống lại và là sống. Ai tin vào Thầy, thì dù đã chết, cũng sẽ được sống. Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết. Chẳng có tin thế không?" Cô Mác-ta đáp: "Thưa Thầy, có. Con vẫn tin Thầy là Đức Ki-tô, Con Thiên Chúa, Đấng phải đến thế gian."

Khi đến gần Đức Giê-su, cô Ma-ri-a vừa thấy Ngài, liền phủ phục dưới chân và nói: "Thưa Thầy, nếu có Thầy ở đây, em con đã không chết." Thầy cô khóc, và nhìn xuống Do-thái đi với cô cũng khóc, Đức Giê-su thản nhiên trong lòng và xao xuyến. Ngài hỏi: "Các người đi xác anh ở đâu?" Họ trả lời: "Thưa Thầy, mới chôn mà xem." Đức Giê-su liền khóc. Ngài Do-thái mới nói: "Kìa xem! Ông ta thấy anh La-da-rô biết mà xem! Có vài người trong nhóm họ nói: 'Ông ta đã mời mời cho người mù, lại không thể làm cho anh ở yên khi chết?' " Đức Giê-su lại thản nhiên trong lòng. Ngài đi tới mộ. Ngài mới đó là mời cái hang có phiến đá để lại. Đức Giê-su nói: "Đem phiến đá này đi." Cô Mác-ta là chứng nhân nói: "Thưa Thầy, nếu ngửi mùi rồi, vì em con ở trong mộ đã được bốn ngày."

Đức Giê-su bảo: "Nào Thầy đã chứng nói với kẻ sống nếu tin, chẳng được thầy vinh quang của Thiên Chúa sao?" Rồi người ta đem phiến đá đi. Đức Giê-su ngẩng mặt lên và nói: "Lạy

Cha, con cảm tạ Cha, vì Cha đã nhận lỗi con. Phận con, con biết Cha hằng nhận lỗi con, nhưng vì dân chúng đang quanh đây, nên con đã nói để họ tin là Cha đã sai con." Nói xong, Ngươi kêu lên tiếng: "Anh La-da-rô, hãy ra khỏi mộ!" Ngươi chỉ tay lên ra, chân tay còn quờn vùi, và mắt còn phải nhắm. Đức Giê-su bảo: "Chỉ nhắm và vùi cho anh ấy, rồi để anh ấy đi." Trong số những người Do-thái đến thăm cô Ma-ri-a và đức mẹ chúng khi đến với Đức Giê-su làm, có nhiều người đã tin vào Ngươi.

Là người như bao nhiêu người, Chúa Giêsu cũng xót thương, cũng rung động trước nỗi mất mát của người thân, của bạn hữu. Và Chúa đã thốt sự xót thương, thốt sự rung động trước cái chết của chàng trai Lazarô, bạn của Chúa. Thế nhưng đi nữa mà Tin Mừng muôn nói không lỗi vì việc Chúa xúc động. Vượt trên cái chết rồi thì bình thường của Lazarô, là sự khờ ngớ nh quá sự phi thường của Chúa Giêsu: "Ta là sự sống đời đời và là sự sống. Ai tin Ta, dù có chết cũng sống được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ".

Chúa Giêsu chính là sự sống, là Đức ban sự sống cho những ai tin vào Ngài, đi nữa này đức mẹ chúng minh qua phép lạ làm cho Lazarô sống đời. Đây là trình thuật dài nhất trong Tin Mừng Gioan và phép lạ chớ xảy ra lúc cuối, còn phần đầu là chu kỳ ban. Công trình thuật là một thể mà kẻ chết dần dần sống lại, càng lúc càng căng thẳng, cho đến khi đức mẹ chúng trong hành vi cuối cùng: Chúa Giêsu mặc khải Ngài là Đức ban sự sống và đòi con người phải đáp trả bằng niềm tin.

Ngươi Kitô hữu có đức tin. Họ xác tín mạnh mẽ vào Đức là Thiên Chúa đã làm người chia sẻ đức cùng kiếp sống con người của họ. Ngươi đã chết thốt, nhưng đã đi bước trước để dạy họ bài học của sự sống đang sau cái chết: đó là chính Chúa đã sống đời thốt. Sự sống đang sau cái chết mới là sự sống thốt, sự sống vĩnh cửu. Một sự sống không có sự chết. Đức Phê-lê Sinh ấy, hôm nay, trong Tin Mừng, đã nói một cách tự nhiên, thốt thốt với Mattha, cũng là nói với bạn và tôi: "Ta là sự sống đời đời và là sự sống. Ai tin Ta, dù có chết cũng sống được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta sẽ không chết bao giờ".

Qua cái chết và sự sống đời đời của Ngài, Chúa Giêsu đã loan báo cho con người một tin mừng: cái chết không còn là một ngõ cụt hay tận cùng nữa mà là cửa ngõ dẫn vào một cuộc sống mới, một cuộc sống trong Đức Kitô và cùng với Đức Kitô trong cõi vĩnh hằng. Vì thế, thánh Têrêsa Hài Đức Giêsu đã nói: "Nếu một mai bạn thấy tôi nằm chết, bạn đừng buồn, vì chính Cha chung của chúng ta là Thiên Chúa đã đến đón tôi đi, đến giờ sống với tôi". Học như thánh Phaolô đã nói: "Đừng sợ tôi, sống là Đức Kitô và chết là một mất đi".

Đức Giêsu đã trải nghiệm cái chết như một kiếp người, cảm thụ sự mất mát bị thương nỗi các bạn hữu. Ngài biết rằng cái chết sẽ gây nên sự tàn phá, đưa chúng ta trở về cát bụi, rồi mà

chúng ta đã xuýt phát. Chúng ta nhớ rằng, trong Mùa Chay, chúng ta cần phải tiếp tục như thế, để cứu chúng ta thoát khỏi cái chết thối rữa, bởi vì Đức Giêsu đã thay đổi chúng ta khỏi than khóc tội lỗi như những người khác. Ngài không quên cùng với chúng ta đón lấy cái chết, nhưng quên lau khô giọt lệ của chúng ta luôn mãi. Ngài nói với chúng ta hãy khu trừ sự chết, vì chúng ta được sống nên được sống và sống muôn đời.

***SUY TƯ VÀ QUYẾT TÂM HÀNH ĐỘNG: Tin vào Đức Mẹ tự mình phôi sinh và hạ hạ ban ơn phôi sinh cho những ai tin, người Kitô hữu cầu nguyện bình an trong cuộc sống. Đức tin giúp hạ hạ u rớt, cái chết chết là một sự bình an để đi đến với cùng Thiên Chúa. Nhờ đức tin, chúng ta nhận ra ý nghĩa của cuộc đời. Những công việc xây dựng cuộc đời sống cho ta hạ hạ phúc lộc lại. Nếu hạ hạ như thế, cuộc đời không bị đất, nhưng đáng yêu. Amen.**

*" Hail, star of the sea,
Nurturing Mother of God,
And ever Virgin
Happy gate of Heaven."*
